

5.

V Eni-te, exsultemus Dómino, iu-bi-lémus De-o,
 sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confes-
 si-ó-ne, et in psalmis iu-bi- lémus e- i.

Quóni- am De-us magnus Dóminus, et rex magnus su-
 per omnes de-os. Quóni- am non repéllit Dóminus plebem
 su-am, qui- a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ,
 et alti-tú-di-nes mónti-um i- pse cónspi- cit.

Quóni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe- cit illud, et á-
 ri-dam fundavé-runt manus e-ius. Ve-ní-te, ado-rémus, et
 pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui
 fe- cit nos, qui- a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem
 pópu-lus e-ius, et oves pá- scu-æ e- ius.

Hó-di- e, si vo-cem e-ius audi- é-ri-tis: « No-lí-te ob-
 du-rá-re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum
 di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me pa-
 tres vestri: probavé-runt et vi-dé-runt ó- pe-ra me- a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti-óni hu-
 ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non co-
 gnové-runt vi- as me- as: qui-bus iu-rá-vi in i-ra me- a:
 Si intro- í-bunt in ré- qui- em me- am. »

Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut
 e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, et in sæcu- la
 sæcu- ló-rum. A- men.